

अमारि-द्योषणानो हस्तावेष

(ભ. શ્રી વિજયસેનસૂરિને મળેલા શાહી ફરમાન અંગેનો સચિત્ર વિજ્ઞપ્લિપત્ર)

* આલેખન – સંચોજન * પં. શીલચન્દ્રવિજય ગણિ

* પ્રકાશક * શ્રી ભદ્રંકરોદય શિક્ષણ ટ્રસ્ટ ગોધરા ઇ. ૧૯૯૬ સં. ૨૦૫૨

જગદ્ગુરુ-હીર-સ્વર્ગારોહણ-ચતુઃ શતાબ્દી ગ્રંથમાળા-૩ **અર્હમ્**

અમારિ-ઘોષણાનો દસ્તાવેજ

(ભ. શ્રી વિજયસેનસૂરિને મળેલા શાહી ફરમાન અંગેનો સચિત્ર વિજ્ઞપ્તિપત્ર)

* આલેખન – સંચોજન * પં. શીલચન્દ્રવિજય ગણિ

* પ્રકાશક * શ્રી ભદ્રંકરોદચ શિક્ષણ ટ્રસ્ટ ગોધરા ઇ ૧૯૯૬: સં ૨૦૫૨

"અમારિ–ઘોષણાનો દસ્તાવેજ"

(શ્રી વિજયસેનસૂરિને મળેલ અમારિનું શાહી ફરમાન – સચિત્ર)

– સં. પં. આચાર્ચ શ્રી વિજય સૂર્યોદયસૂરિજીના શિષ્ય શીલચન્દ્રવિજય ગણિ

પ્રકાશક:

શ્રી ભદ્રંકરોદય શિક્ષણ ટ્રસ્ટ

C/o. કિરીટકુમાર શાંતિલાલ શાહ શાંતિનગર, ગોધરા- ૩૮૯૦૦૧.

© ભદ્રંકરોદય શિક્ષણ ટ્રસ્ટ

પ્રાપ્તિસ્થાન :

સરસ્વતી પુસ્તક ભંડાર ૧૧૨/હાથીખાના, રતનપોળ, અમદાવાદ-૩૮૦ ૦૦૧.

પુસ્તક - ૨

પ્રથમ આવૃત્તિ : ૧૯૯૬, સં. ૨૦૫૨

પ્રત: ૨૨૦૦

મૂલ્ય : રૂા. ૧૨૫/-

भुद्र :

ગ્રાફિક પ્રોસેસ સ્ટુડિયો - અમદાવાદ.

ભૂમિકા

સકલ તપગચ્છ જૈન સંઘને આંગણે એક અદ્ભુત અવસર આવ્યો છે: ઐતિહાસિક અને અણમૂલો અવસર. આ અવસર એટલે જગદ્દગુરુ શ્રીહીરવિજયસૂરીશ્વરજી દાદાના સ્વર્ગારોહણની ચતુઃશતાબ્દીની ઉજવણીનો અવસર.

મુગલ-સમ્રાટ અકબર જેવા ફૂર અને હિંસક શહેનશાહને પોતાના પ્રચંડ તપોબળ અને આત્મબળ થકી પ્રતિબોધ પમાડીને સમગ્ર ભારતવર્ષમાં છ છ માસ સુધી અમારિ પ્રવર્તાવનાર, ગોવધબંધી કરાવનાર, યાત્રાવેરો તથા જીજીયાવેરો જેવા જુલમી કરવેરા રદ કરાવનાર, અકબરને ખુદને શિકારનો તથા વર્ષમાં છ માસ માટે માંસાહારનો ત્યાગ કરાવનાર, અને આ બધું કરી-કરાવીને હિન્દભરમાં જૈન શાસનનો ઉદ્યોત કરનાર જગદ્ગુરુ આચાર્ય શ્રી હીરવિજયસૂરીશ્વરજી દાદા, વિ.સં. ૧૬૫૨ના ભાદરવા સુદિ-૧૧ ના દિને ઊના શહેરમાં સ્વર્ગે સંચરેલા. વિ.સં. ૨૦૫૨માં તે સ્મરણીય ઘટનાને ૪૦૦ વર્ષ પૂરાં થાય છે.

અન્ય ગચ્છોની દાદાવાડી હોય છે, તેમ ઊના-શાહબાગમાં રહેલી જગદ્ગુરુની સમાધિ- એ તપગચ્છની દાદાવાડી છે, જાગતી જ્યોત જેવી પ્રભાવશાળી ગુરુભૂમિ છે. તપગચ્છ સંઘને મન, જો કે, આ સ્થાનનું તથા તેના પ્રભાવનું ઝાઝું મૂલ્ય નથી જણાતું. પરંતુ, જેમના માટે અકબર બાદશાહે સમાધિ-સ્થળ (શાહબાગ)ની વિશાળ ભૂમિ ભેટ આપી; જેમના અગ્નિસંસ્કારની રાતે એ ભૂમિમાં વર્તતાં આમ્રવૃક્ષો પર પાકી કેરીઓ ઊગી નીકળી; અને જ્યાં આજે પણ ભકિત-શ્રદ્ધાસંપન્ન આત્માને સાચનો-પ્રભાવનો અનુભવ થાય છે, એવી આ ભૂમિ સાધારણ બગીચો કે સમાધિસ્થળ નથી, આ તો સમગ્ર તપાગચ્છના દાદાગુરુની દાદાવાડી છે. આ દાદાગુરુના ચરણ પગલાં પાસે બેસીને તપગચ્છ સંઘ જેટલી આરાધના વધુ કરશે, તેટલો તેનો અભ્યુદય વહેલો તેમ જ વધુ થશે, તે નિઃશંક છે.

જગદ્ગુરુ હીરવિજયસૂરિ દાદાની ચતુઃશતાબ્દીના રૂડા અવસરના ઉપલક્ષ્યમાં "જગદ્ગુરુ-હીર-સ્વર્ગારોહણ-ચતુઃશતાબ્દી પ્રંથમાળા"નો પ્રારંભ થયો છે. જેમાં પ્રથમ પ્રંથ તરીકે "સૂરીશ્વર અને સમ્રાટ્" (લે. વિદ્યાવિજયજી) નામે ચરિત્રપ્રંથનું મુદ્રણ કરવામાં આવેલ છે. બીજા પુષ્પ તરીકે શ્રી શાંતિચન્દ્ર ગણિ વિરચિત "कृपारसकोश" નું પુનઃ સંપાદન તથા પરિશિષ્ટો વગેરેના ઉમેરા સાથે પુનર્મુદ્રણ થયું છે. એ પ્રંથમાળાના ત્રીજા પ્રકાશન તરીકે પ્રસ્તુત ચિત્ર-સંપુટ પ્રગટ થઈ રહ્યો છે, તે અપાર હર્ષનો વિષય છે.

આ સંપુટમાં એક વિજ્ઞપ્તિપત્ર પ્રકાશિત થાય છે. એના આંતર-સ્વરૂપનો વિસ્તૃત પરિચ્ય આ ચિત્રો સાથે જોડેલા લેખમાંથી મળી રહેશે. આ વિજ્ઞપ્તિપત્ર અંશે કે સર્વાંશે, વર્ષો અગાઉ, "जैन साहित्य संशोधक – १/४ (सं. मुनि जिनविजय), "Ancient Vighnaptipatras (By Hiranand Sastri, 1942 A.D.)", "Studies in Indian Painting (By N.C. Mehta, 1926 A.D.)" ઇત્યાદિ વિવિધ ગ્રંથોમાં પ્રગટ થયેલો છે અને તે તે વિદ્વાનો

તથા વિવેચકોએ તેના વિશે અભ્યાસપૂર્ણ <mark>લેખો તેમ જ નોંધો પણ પ્રકાશિત કરેલ છે જ. પરંતુ જૈન સાધુઓ તથા</mark> જૈન સમાજ આ વિશે મહદંશે અજાણ જ છે.

મૂળે આ વિજ્ઞપ્તિપત્ર, જ્ઞાનોદ્ધારક વિદ્વત્પ્રવર પૂજ્ય મુનિભગવંત શ્રી હંસવિજયજી મહારાજ-હસ્તકના સંગ્રહમાં હતો. તેમની પાસેથી જ ઉપરોક્ત વિદ્વાનોને ભાળ મળી અને તેમણે પોતાની રીતે તેને પ્રકાશમાં આણ્યો. પરંપરાએ તે વિજ્ઞપ્તિપત્ર આગમપ્રભારક મુનિરાજ શ્રી પુણ્યવિજયજી પાસે રહ્યો અને તેઓશ્રી દ્વારા તે વિજ્ઞપ્તિપત્ર અમદાવાદના લાલભાઈ દલપતભાઈ ભારતીય સંસ્કૃતિ વિદ્યામંદિરને પ્રાપ્ત થયો. હાલ તે પત્ર લા.દ. મ્યુઝિયમમાં કાયમી ધોરણે પ્રદર્શિત છે. પ્રશ્ન એટલો જ કે આપણા મહાન પૂર્વજોએ અહિંસાના પાલન માટે કરેલા પ્રચંડ પુરુષાર્થની ગાથા ગાતા આવા જીવંત પુરાવાને જોવા-જાણવા-માણવાની તત્પરતા આપણામાં - જૈનોમાં બચી છે ખરી ? જવાબ માત્ર નકારાત્મક જ મળે તેમ છે.

આ સંપુટ કોઈના હાથમાં આવે, અને એ જોઈને મૂળ વિજ્ઞપ્તિપત્ર જોવાની કોઈકને પણ અભિલાષા જાગે તો પણ ઓછું નહિ ગણાય. પોતાના પૂર્વજોએ રચેલા ઈતિહાસ પ્રત્યે દુર્લક્ષ્ય સેવવાની જાત્રતમાં જૈનોને હમેશાં અજોડ ગણાવી શકાય.

આ વિજ્ઞિપ્તિપત્રના રંગીન ફોટોગ્રાક્સ પડાવી આપવા તથા તેના પ્રકાશન માટે સહર્ષ સંમતિ દર્શાવવા બદલ શ્રી લાલભાઈ દલપતભાઈ વિદ્યામંદિર તથા મ્યુઝિયમના સંચાલકોનો તેમ જ વિશેષે મ્યુઝિયમના તત્કાલીન નિયામક ડૉ. શ્રીધર અંધારેનો ૠણ સ્વીકાર કરવો જોઈએ.

શ્રી ભદ્રંકરોદય શિક્ષણ ટ્રસ્ટના આશ્રયે આ બીજું પ્રકાશન પણ ચિત્રસમૃદ્ધ અને સર્વોપયોગી થાય છે, તે પણ એક મહત્ત્વપૂર્ણ યોગાનુયોગ છે. આ સંપુટનું મજાનું મુદ્રણ કરી આપવા બદલ ગ્રાફિકના શ્રી રતિભાઈનું સ્મરણ કરવું અહીં ગમે જ. તેમને આવા કાર્યમાં ભક્તિભર્યો રસ હોય છે.

અંતમાં, જગદ્દગુરુની ચતુઃશતાબ્દીની ઉજવણીના એક ભાગરૂપે, એમના તથા એમની શિષ્ય - પરંપરાના હાથે થયેલા લોકોત્તર અહિંસાપાલનની યશોગાથાસમા આ ચિત્રસમૃદ્ધ ઐતિહાસિક દસ્તાવેજનું પ્રકાશન સકલ શ્રી તપગચ્છ સંઘના કરકમલોમાં અર્પણ કરતાં એક વિશેષ ધન્યતાનો અનુભવ થાય છે.

9-9-65

- શીલચન્દ્રવિજય

વિજ્ઞપ્તિપત્ર : ઇતિહાસ અને સ્વરૂપ

વિજ્ઞિપ્તિપત્ર-સાહિત્ય એ જૈન પરંપરાનું મધ્યકાલીન સાહિત્ય-ક્ષેત્રે આગવું પ્રદાન છે. સાહિત્યનો આ પ્રકાર અન્ય કોઈ પરંપરામાં ખેડાયો હોય તેવું જાણવા મળતું નથી. અલબત્ત, લેખપદ્ધતિ કે પત્રપદ્ધતિ જેવી કૃતિઓ વિભિન્ન પરંપરામાં જરૂર મળે છે; પરંતુ વિજ્ઞિપ્તિપત્રોનું જે સ્વરૂપ છે, તે સ્વરૂપનું સાહિત્ય તો અન્યત્ર અલભ્ય જ છે.

વિજ્ઞપ્તિપત્ર એટલે વિનંતિ માટેનો કે વિનંતિરૂપ પત્ર. કોઈ સાધુ-મુનિરાજ અથવા કોઈ ક્ષેત્રનો જૈન સંઘ, પોતાના ગુરુજી-આચાર્ય અથવા ગચ્છનાયક-ને, ચાતુર્માસ દરમિયાન પર્યુષણપર્વની પૂર્ણતા થયા બાદ, વર્ષભરમાં થયેલા અપરાધો/દોષો પરત્વે ક્ષમાપ્રાર્થના કરતો પત્ર પાઠવે - તે પત્ર તે જ વિજ્ઞપ્તિપત્ર. ક્ષમાપના ઉપરાંત, તે પત્રમાં, પોતાના ક્ષેત્રમાં પધારવાની કે ચાતુર્માસ માટે પધારવાની વિનંતિ પણ લખવામાં આવતી હતી.

સામાન્ય પત્ર કરતાં આ વિજ્ઞપ્તિપત્રો બે રીતે જુદા પડતા : એક તો વિજ્ઞપ્તિપત્રો ઘણા ભાગે સચિત્ર હોતા; અને બીજું, વિજ્ઞપ્તિપત્રો ખૂબ લાંબાં - ૨૦ ફૂટથી માંડીને ક૦ ફૂટ સુધીના - રહેતા. એક, દોઢ કે બે ફૂટના લાંબા અને તે માપ સાથે સુસંગત બને તેટલા પહોળા કાગળના ટુકડાઓને એકબીજા સાથે જોડી દઈને અપેક્ષિત લંબાઈનું ઓળિયું (વીંટો) તૈયાર થાય, અને પછી તેમાં સારા લેખકના હાથે, ઉત્તમ કર્તા દ્વારા તૈયાર થયેલ પત્રાત્મક કૃતિ લખાવવામાં આવે અને સારા ચિત્રકારની કલમે તેમાં ચિત્રો પણ આલેખાવવામાં આવે. પત્રનો પ્રારંભ જ મોટા ચિત્રથી થાય, પછી વચ્ચે વચ્ચે વિષયાનુરૂપ ચિત્રાંકનો આવ્યે જાય. પત્રની ચોફરતી સુશોભિત બોર્ડર તો હોય જ.

વિજ્ઞપ્તિપત્ર જો વિદ્વાન મુનિ દ્વારા તૈયાર થયા હોય તો તેની ભાષા સંસ્કૃત હોય, એ પણ વિદ્વત્તાસભર અને પાંડિત્યપૂર્ણ કાવ્યમય હોય; અને સંઘ દ્વારા લખાયા હોય તો તેની ભાષા મુખ્યત્વે પ્રચલિત ગુજરાતી રહેતી. જો કે તેમાં પણ દુહા અને સંસ્કૃત પદ્યો વગેરેનું મિશ્રણ તો રહેતું જ.

કેટલાક પ્રસિદ્ધ વિજ્ઞપ્તિપત્રોમાં ભ. શ્રી મુનિસુંદરસૂરિલિખિત त्रिदशतरिङ्गणी, વા. જયસાગરકૃત विज्ञप्तित्रिवेणी, વા. વિનયવિજયજી કૃત इन्दुदूत-खण्डकाव्य, વા. મેઘવિજયજીકૃત मेघदूतसमस्यालेख વગેરે નોંધપાત્ર છે. સચિત્ર વિજ્ઞપ્તિપત્રો પણ પાછલા દાયકાઓમાં ઘણા પ્રકાશમાં આવ્યાં છે. સંસ્કૃત પત્રો તેની ભાષા, કાવ્યમયતા તથા યમકાદિ અલંકારો, ઋતુઓનાં કે નગરાદિનાં વર્ણનો તેમ જ ચિત્રબંધોના વૈભવને લીધે જિજ્ઞાસુઓ માટે એક રસપ્રદ અભ્યાસ સામગ્રીરૂપ બની શકે તેવાં છે; તો સચિત્ર પત્રો તેમાં આંકેલાં, વિભિન્ન ચિત્રશૈલીઓનાં ચિત્રોના ખજાનારૂપ હોઈ ચિત્રવિવેચકો માટે વિશિષ્ટ અભ્યાસવિષયસમા છે. વિજ્ઞપ્તિપત્રોનો સમય મુખ્યત્વે ૧૫મા શતકથી ૧૮મો શતક ગણાવી શકાય. અર્થાત્, આ ગાળામાં અનેકાનેક સમૃદ્ધ વિજ્ઞપ્તિપત્રો રચાયાં તથા લખાયાં છે.

आ विश्विष्तिपत्रोनी सामान्य वर्शनशैंसी डेवी रहेती, ते विशे प्रक्षश पाउता पुरातत्त्वाचार्य मुनि िशनविष्ठयळ्ळे नोंध्युं छे डे: "आदि में तीर्थंकर देव संबंधी स्तुति-पद्य, फिर जिस देश और गांव में आचार्य विराजमान होते उसका आलंकारिक रूप से विस्तृत वर्णन, आचार्य के गुणों की प्रभूत-प्रशंसा, उनकी सेवा-उपासना करनेवाले श्रावक-समूह के सौभाग्य का निरूपण, आचार्य के दर्शन करने की स्वकीय उत्कंठा का उद्घाटन, पर्युषणा पर्व का आगमन और उसमें बने हुए

निज के गांव के धर्मकृत्यों का उल्लेख, सांवत्सरिक दिन का विधिपूर्वक किया गया आराधन और स्वकृत अपराध के लिए आचार्य से क्षमायाचन; इत्यादि बातों का बहुत अच्छा और क्रमपूर्वक उल्लेख किया जाता था। अंत में आचार्य को अपने क्षेत्र में पधारने के लिये विस्तारपूर्वक नम्र विज्ञप्ति की जाती थी और स्थानिक संघ के अग्रगण्य श्रावकों के हस्ताक्षरपूर्वक पत्र की समाप्ति की जाती थी।"(विज्ञप्तित्रवेणी, भूभिश-पू. 3, सं. शिनिविश्यक्र, ध. १८१५)

आ ઉપરાંત, विश्विप्तिपत्रोमां आवेषातां यित्रोना सामान्य स्वरूप अंगे तेमण्ने नोंध्युं छे हे : "चित्र भिन्न भिन्न दृश्यों के आलेखित किये जाते थे। सबसे प्रथम, बहुत करके कुंभ-कलश और अष्ट मंगल तथा चौदह महास्वप्न चित्रित किये जाते थे। फिर राजा-बादशाहों के महल, नगर के बाजार, भिन्न भिन्न धर्मों के देवालय और धर्मस्थान (मस्जीदें भी), कुंआ, तालाब और नदी आदि जलाशय, नट और बाजीगर आदि के खेल, गणिकाओं के नृत्य इत्यादि....। पर्युषणा के दिनों में जैन समाज के जो धार्मिक जुलूस निकला करते हैं..... उस भाव को लेकर भी कितने ही चित्र लिखे जाते थे। साथ में जिन आचार्य के पास वह विज्ञिप्तपत्र भेजा जाता था उनकी व्याख्यान-सभा का चित्र भी दिया जाता था। इस प्रकार, लगभग पत्र का आधा भाग तो चित्रों से अलंकृत किया जाता था। (शेष्ठन, पृ. २-३)

આવાં ઘણાં વિજ્ઞિપ્તિપત્રો વિવિધ જ્ઞાનભંડારોમાં હજી સચવાયા છે, તો ઘણાં વિદેશોમાં કે ભંડારોમાંથી અન્યત્ર ચાલ્યા ગયા હોવાનું પણ જાણવા મળે છે. થોડાંક પત્રો કે તેમાંનાં ચિત્રો, ક્યારેક ક્યારેક, ક્યાંક પ્રગટ થયાં છે ખરાં. પરંતુ જૈન સંઘના ધુરીણોનું તથા સાધુવર્ગનું આ બધી સામગ્રી તેમ જ તેના અધ્યયન્ન તથા પ્રકાશન આદિ બાબતો પરત્વે લેશ પણ લક્ષ્ય નથી; બલ્કે ઉપેક્ષાત્મક અને મહદંશે અજ્ઞાનવાસિત જ વલણ છે, તેથી જૈન સંઘમાં ભાગ્યે જ આ બધાં પાસાં વિશે કોઈને જાણકારી છે. જૈન સમાજમાં માલિકીનો જેટલો ભાવ અનુભવાય છે, તેટલો અધ્યયનની જિજ્ઞાસાનો ભાવ જોવા નથી મળતો, એમ કહી શકાય ખરું.

અહીં જે વિજ્ઞપ્તિપત્રની પ્રતિકૃતિ પ્રગટ થાય છે, તે વિજ્ઞપ્તિપત્ર તેમાંની ચિત્રકલાને કારણે જગતપ્રસિદ્ધ છે. દેશ-વિદેશના જૈન-જૈનેતર અનેક ચિત્રકલાવિદોએ તથા અન્ય વિદ્વાનોએ આ વિજ્ઞપ્તિપત્રને, સર્વાંશે કે અંશતઃ, પોતાના પ્રંથોમાં કે લેખોમાં પ્રકાશિત કરેલ છે. આમ છતાં, દુર્ભાગ્યે, પરંપરાગત જૈન સમાજનું કે તેના અપ્રણીઓનું ધ્યાન આ વિજ્ઞપ્તિપત્ર તરફ જવું જોઈએ તેટલું ગયું નથી અને જતું નથી, તે પણ એક વાસ્તવિકતા છે.

આ વિજ્ઞપ્તિપત્રનું બે દૃષ્ટિએ વિશેષ મહત્ત્વ છે : ઐતિહાસિક દૃષ્ટિએ તેમજ ચિત્રકલાની દૃષ્ટિએ. અહીં, ટુંકાણમાં જ, એ બન્ને પાસાંનો વિચાર પ્રસ્તુત છે.

ઐતિહાસિક દષ્ટિએ આ વિજ્ઞપ્તિપત્રનું મહત્ત્વ

સોળમા શતકના મહાન જૈનાચાર્ય જગદ્ગુરુ હીરવિજયસૂરિજી - એ જૈન સંઘના એક પરમ વંદનીય આદર્શ સાધુપુરુષ છે. તેમના જીવનનાં વિશિષ્ટ ધર્મકાર્યોની વાતો આજે તો ભલભલાને હેરત પમાડે તેવી છે. તેમની વાતો જાણવા માટે અન્ય સાધનો ઉપલબ્ધ છે. અહીં તો આ વિજ્ઞપ્તિપત્ર સાથે તેમનો શો સંબંધ છે, તે જ તપાસવાનું પ્રસ્તુત છે.

www.jainelibrary.org

'દીને ઇલાહી' નામે સ્વતંત્ર ધર્મસંપ્રદાયના પ્રવર્તક તરીકે શહેનશાહ અકબરનું નામ ભારતના મુસ્લિમ ઇતિહાસમાં સુપ્રસિદ્ધ છે. દુનિયામાં પ્રચલિત એવા જુદા જુદા ધર્મોનાં તત્ત્વજ્ઞાન, સિદ્ધાંતો તથા આચારનો પરિચય પામવાની તીવ્ર જિજ્ઞાસાને કારણે, શાહ અકબર, પોતાના દરબારમાં વિવિધ ધર્મોના જ્ઞાતાઓને કે ધર્મગુરુઓને આમંત્રણ આપતો, અને તેમનો પરિચય/સત્સંગ કરી તેમના ધર્મ-સંપ્રદાયોમાંથી પોતાની રુચિને માફક આવે તેવી વાતો તે પ્રહણ કરતો. આ માટે તેણે ખાસ 'ઇબાદતખાનું' પણ સ્થાપેલું. તેની આ શોધ દરમિયાન જ તેને જૈનધર્મ અને તે ધર્મના વિદ્યમાન આચાર્ય હીરવિજયસૂરિજી વિશે જાણવા મળ્યું. તેણે જૈન આગેવાનોને બોલાવી હીરવિજયસૂરિજીને આગ્રા બોલાવવાની અને પ્રત્યક્ષ મળવાની ઇચ્છા પ્રદર્શિત કરી, અને અમદાવાદના પોતાના સૂબા ઉપર આચાર્યશ્રીને માનપૂર્વક આગ્રા સુધી પહોંચાડવાનું કરમાન પણ મોકલી આપ્યું. આ પછી થયેલી સમગ્ર પ્રક્રિયાના ફળરૂપે, વિ.સં. ૧૬૩૯માં શ્રી હીરવિજયસૂરિજી અને અકબરની મુલાકાત થઈ; જેનો સિલસિલો ત્રણ વર્ષ સુધી ચાલુ જ રહ્યો. આચાર્યશ્રીના નૈષ્ઠિક વ્રત-નિયમો, કડક આચારપાલન, જીવમાત્ર પ્રત્યેની અનન્ય કરુણા તથા નિઃસ્પૃહતા વગેરેની અકબર ઉપર બહુ ઊડી છાપ પડી, જેના પરિણામે તેણે પોતાના ખોરાક માટે રોજનાં પાંચસો ચકલાંની હિંસા બંધ કરી, શિકાર કરવાનું છોડયું તેમજ વર્ષમાં છ માસ સુધી માંસાહાર પણ તજ્યો. વધુમાં, વર્ષમાં અમુક દિવસોએ સમગ્ર દેશ(હિંદ)માં જીવહિંસાની બંધીનાં ફરમાન કહ્યાં.

ત્રણ વર્ષ બાદ, શ્રી હીરવિજયસૂરિજી તો વિહાર કરી ગુજરાતમાં પાછા આવ્યા; પરંતુ અકબરના અતિ દબાણને કારણે તેમના શિષ્યો શ્રી શાંતિચંદ્રગણિ તથા શ્રી ભાનુચંદ્રગણિ વગેરે ત્યાં જ રોકાયા. કાળાંતરે શાહના આત્રહથી શ્રી વિજયસેનસૂરિજી પણ શાહના દરબારમાં પધાર્યા. આ બધા અહિંસક સાધુપુરુષોના સતત સમાગમનું રૂડું પરિણામ એ નીપજ્યું કે અકબરે સમગ્ર હિંદમાં વર્ષના છ માસની અમારિ ઘોષણા કરી, અને ગૌવધબંધી કાયમ માટે કરમાવી, જે ઘટના મુસ્લિમો દ્વારા શાસિત હિંદુસ્તાનના ઇતિહાસનું એક સુવર્ણપૃષ્ઠ બની રહે તેવી છે.

વિ.સં. ૧૬૬૨માં અકબરના અવસાન પછી શહેનશાહ જહાંગીરનું શાસન પ્રવર્ત્યું. તેણે અકબરનાં અહિંસા-ફરમાનો રદ કર્યા, અને જૈનો પ્રત્યે પોતાની અરુચિ દર્શાવી તેમની કનડગત પણ શરૂ કરી. પરંતુ શ્રી વિજયસેનસૂરિજીના શિષ્ય વાચક વિવેકહર્ષગણિએ સં. ૧૬૬૬-૬૭માં આગ્રામાં ચાતુર્માસ રહી, પોતાની અસાધારણ પ્રતિભાથી શાહને પુનઃ પ્રસન્ન કર્યો, અને પર્યુષણને લગતા બાર દિવસોનું અમારિ ફરમાન નવેસરથી તેની પાસેથી મેળવ્યું.

એ ફરમાન બક્ષતા બાદશાહ જહાંગીર, તે ફરમાન રાજા રામદાસ દ્વારા પ્રાપ્ત કરીને લઈ જતા ઉપાધ્યાય વિવેકહર્ષગણિ, તે ફરમાનનું સંઘ દ્વારા સ્વાગત, પછી તે ફરમાન દેવપાટણમાં ચાતુર્માસ રહેલા ગચ્છપતિ શ્રી વિજયસેનસૂરિજીનાં ચરણોમાં પહોંચાડવું - ઈત્યાદિ ઐતિહાસિક ઘટનાઓનું ચિત્રાંકન તથા શંબ્દાંકન રજૂ કરતું આ વિજ્ઞપ્તિપત્ર છે. અને આવી મહત્ત્વપૂર્ણ ઐતિહાસિક ઘટનાને વર્ણવતો પત્ર હોવાથી જ આ વિજ્ઞપ્તિપત્ર એક ઐતિહાસિક દસ્તાવેજ બની રહે છે.

વિખ્યાત કલાવિવેચક શ્રી એન.સી. મહેતા આ વિશે નોંધ લખતાં લખે છે : The tolerant policy of Akbar seems to have been Partially reversed by his successor especially in connection with the killing of animals for food. In 1610 Vivekaharsha and Udayaharsha — disciples of Vijayasena, — led a deputation in company with Raja Ramadasa to the court of Jahangir at Agra and were able to

secure an imperial rescript or Farman, prohibiting the animal slaughter during the eight (? twelve) days of the Paryushana. It is this historical incident which is the subject-matter of the letter for forgiveness sent by Jaina Congregation of Agra to their celebrated Guru Vijayasenasuri.

(Studies in Indian Painting, Bombay, 1926 A.D., P. 70-71)

ચિત્રકલાની દષ્ટિએ આ પત્રનું મહત્ત્વ

અજંતા-ઇલોરાનાં જગવિખ્યાત બેનમૂન ભિત્તિચિત્રો/ગુફાચિત્રોનું લોકપ્રિય અને લોકભોગ્ય સ્વરૂપ એટલે પશ્ચિમ ભારતની લઘુચિત્રકલા. 'મિનિએચર' તરીકે ઓળખાતાં આ પોથીચિત્રો મુખ્યત્વે જૈન (અને બૌદ્ધ) ધર્મના ગ્રંથોમાં આલેખાયાં તથા સચવાયાં. પશ્ચિમ ભારતમાં આ ચિત્રો જૈન પોથીઓમાં જ અને વળી જૈન શૈલીના જ્ઞાતા કલાકારો દ્વારા જ આલેખાયાં હોવાથી આ શૈલીને 'જૈન ચિત્રકલા' નામ મળ્યું છે. આ શૈલીનાં ચિત્રોનો સમયગાળો વિક્રમના ૧૨મા શતકથી લઈને ૧૭મા શતક સુધીનો છે.

સોળમા શતકમાં પરદેશી આક્રમણો વધવાની સાથે જ, ચિત્રકલાના ક્ષેત્રે પણ પૂર્શિયન અને પછીથી તેનાં વિશિષ્ટ તત્ત્વોના ઉમેરણ સાથે સર્જાયેલી મુગલ ચિત્રશૈલીએ પોતાનો પ્રભાવ અત્યંત ઝડપથી પાથરવા માંડયો. આ પછી રાજપૂત ચિત્રશૈલી તેમ જ તેની વિવિધ પ્રાદેશિક પેટાશૈલીઓનો પણ અભ્યુદય થયો. તે શૈલીઓની વાસ્તવલક્ષિતા તથા નજાકતને લક્ષ્યમાં લીધા સિવાય જૈન શૈલીના કલાકારોથી પણ કેમ રહેવાય ? ફલતઃ તેમણે તે (જૈન) ચિત્રશૈલીને ઘીમે ઘીમે કરતાં સંકેલી લીધી અને આ રીતે જૈનોએ પોતાની પ-ક સૈકાઓ પુરાણી શૈલીનો મોહ જતો કરીને લોકપ્રિય અને પ્રચલિત એવી અન્યાન્ય ચિત્રસૈલીઓને તથા તેના કલાકારોને અપનાવી લીધાં.

અકબર અને જહાંગીરનો શાસનકાળ એ મુગલ ચિત્રકલાનો મધ્યાહ્ન કાળ છે. આ કાળમાં અનેક અદ્ભુત કલાકૃતિઓનાં નિર્માણ થયાં છે, અને બહુસંખ્ય સમર્થ કલાકારો પણ આ ગાળામાં નીપજ્યા છે.

આવા જ એક વિલક્ષણ કલાકાર હતા : ઉસ્તાદ શાલિવાહન. આ કલાકાર શહેનશાહ જહાંગીરના 'દરબારી ચિતારા' તરીકે પ્રખ્યાત હતા. મુર્ગેલશૈલીની કલમ ઉપર તેમનું પ્રભુત્વ અપરૂપ ગણાય તેવું તો હતું જ, પરંતુ તેમનાં આલેખેલાં ચિત્રો જોતાં મુગલ ચિત્રશૈલીના તે એક, અન્ય તમામ ચિત્રકારો કરતાં, અત્યંત વિશિષ્ટ અને ઉત્કૃષ્ટ કલાકાર હતા, તેવું સ્વીકાર્યા સિવાય ચાલે તેમ નથી.

ઉસ્તાદ શાલિવાહન દ્વારા આલેખાયેલાં ચિત્રો ધરાવતી બે મહત્ત્વપૂર્ણ કૃતિઓ આજે આપણને ઉપલબ્ધ છે તે આ : એક, 'શાલિભદ્રમહામુનિચરિત્ર ચૌપાઇ'ની શ્રી નરેન્દ્રસિંહ સિંઘી (કલકત્તા)ના સંગ્રહની પ્રતિ; અને બે, અત્રે પ્રસ્તુત વિજ્ઞપ્તિપત્ર. આ બન્ને કૃતિચિત્રોમાં તેમના ચિત્રકાર તરીકે શાલિવાહનનો સ્પષ્ટ નામોલ્લેખ છે, તેથી આમાં શંકાને અવકાશ રહેતો નથી.

આ ઉસ્તાદ શાલિવાહન, વા. વિવેકહર્ષને જહાંગીરે જ્યારે ૧૨ દિનની અહિંસાનું ફરમાન સુપ્રત કર્યું ત્યારે, દરબારમાં હાજર હતો, અને તે પ્રસંગના આંખે દેખ્યા અહેવાલ જેવાં ચિત્રો તેણે આ વિજ્ઞપ્તિપત્રમાં દોરી આપ્યાં હતાં. તેની કલામાં

વાસ્તવલક્ષિતા (Reality) કેટલી હતી તે સમજવા માટે, પુરાતત્ત્વવિદ શ્રી હીરાનંદ શાસ્ત્રીનાં નીચેનાં વાકયો ટાંકવાં ઉચિત છે :

- (1) "Vijayasenasuri Figures in the epistle his very Portrait is there. Representations of the congregations of Vijayasenasuri in the epistle are unsurpassed from an artistic point of view."
- (2) "At the top of the epistle are given faithful portraits of Jahangir and Prince Khurram, in the Royal Asiatic Society edition of the "Memoirs of Jahangir there is a portrait of Jahangir which is a reproduction from a miniature in the British Museum. Other portraits are reproduced in Vincent Smith's History of Fine Arts in India and Ceylon.'... His portrait is also given on his muhar in the Lahore Museum. A muhar in the British Museum, a copy of which has been reproduced by Whitehead in the said publication, also gives his portrait. A comparison of these portraits with that drawn by Salivahana in the epistle under notice will show how successful the painter was in depicting the subject." (Ancient Vijnaptipatras, Baroda, 1942, By Hirananda sastri, P. 20-21)

ઉપરનાં વર્શનોથી એ સ્પષ્ટ સમજી શકાય છે કે શાલિવાહનની કલમ એ સંપૂર્શપણે વાસ્તવલક્ષી કલમ હતી, અને વિજયસેનસૂરિ તથા જહાંગીરનાં વ્યક્તિચિત્રોમાં તેણે તેમના વ્યક્તિત્વને તાદૃશ કે યથાતથ આલેખી બતાવવામાં નિર્વિવાદ સફળતા હાંસલ કરી છે.

ચિત્રોનો પરિચય

સામાન્યતઃ વિજ્ઞપ્તિપત્રોનો પ્રારંભ મંગલકલશ અથવા અષ્ટમંગલ જેવાં મંગલચિહ્નોના ચિત્રાંકનથી થતો હોય છે. આ વિજ્ઞપ્તિપત્રમાં તેવું કાંઈ જોવા મળતું નથી. સંભવ છે કે તેનો ઉપરનો - આરંભનો અંશ નષ્ટ થયો હોય. તેર ફૂટ લાંબા અને તેર ઈચ પહોળા આ વિજ્ઞપ્તિપત્રના આરંભે શાહ જહાંગીરનો દરબાર આલેખેલો જોવા મળે છે. જ્યાં 'આમ-ખાસ'માં બેઠેલો જહાંગીર મદ્યપાન કરતો જોઈ શકાય છે. તેની પાસે (ચામરઘારીની પાછળ) તેનો શાહજાદો ખુર્રમ (શાહજહાં) ઊભો છે.

नीयेना ભाગમાं राજा रामधास तथा वा. विवेडहर्ष अमारिधोषण्ञानुं इरमान स्वीडारता अलेखा छे. अने तेओ तेनो ढंढेरो शहेरमां पिटाववानी तथवीथ डरी रह्या छे. (यित्र १). आ यित्रमां आ प्रमाणे लजाण पण वांची शडाय छे: १. जहांगीरशाहि आमखासकई झरोखह बइठा छइ. २. प्याला पेसकिस किया. ३. सुलतान खुर्रम. ४. फरासतखान (चामरधारी) षोजा चमरी करइ छइ. ४. राजा श्री रामदास जहांगीरी फरमान दिखाई छई, पज्जुसण की अमारीकी अर्ज करई छई, पंडित श्री विवेकहर्ष षडे किए हइं ढंढोरेका हुकम दिया. ५. मिर्जा शेष जाडल्ला, शेष फरीद, अब्दुल, आगातूर को हवाल.

શેખ ફરીદ વગેરેની હરોળ પછીની અધખૂલા ફાટક પાસે ઊભેલી છ-સાત વ્યક્તિઓના મુખભાવો તથા હાવભાવો જોતાં, તેઓ આ જીવદયાનો ઢંઢેરો સાંભળીને આશ્ચર્યચક્તિ તેમજ પ્રમુદિત થયા હોવાનું જણાઈ આવે છે.

(ચિત્ર-૨) ફાટકની બહારના અવકાશમાં એક તરફ છડીદારો તથા ઢંઢેરો પીટતો કર્મચારી છે, તો તેમની સામેની બાજુએ અંગ્રેજ અથવા સ્પેનિશ જણાતાં બે પરદેશી માણસો છે, જે પૈકી એકે પોતાનો ટોપો, આ ઢંઢેરાના માનમાં હોય કે પછી શાહની કચેરીની અદબ જાળવવા માટે હોય, ઊતારીને હાથમાં પકડ્યો છે, તે પણ જોઈ શકાય છે. તેની પછી શાહનો હાથી વેગપૂર્વક પણ મંગળ વાદ્યો સાથે જઈ રહેલો જોવા મળે છે. ત્યાં 'साहका हाथी तूरगज' આવું લખાણ પણ વાંચી શકાય છે. હાથી ઘણા ભાગે અમારિના ફરમાનને દરબારમાંથી વાજતેગાજતે ઉપાશ્રયે લઈ જવા માટે જતો હશે, તેવી કલ્પના કરવી અનુચિત નહિ ગણાય.

તે હાથીને નિહાળનારા ત્રણ વિશિષ્ટ પ્રેક્ષકો ધ્યાનપાત્ર છે. (ચિત્ર-૩). તેમાંના બેની ઓળખ આ રીતે વંચાય છે : आरबी, रोमी. અરબસ્તાની અને રોમી (રોમન ?) વ્યક્તિઓ તે હોવી જોઈએ. પછી લાગલું જ ફાટક છે. ત્યાં ઊભો છે તે છે कमाल दरवान. તેને બે જણ પ્રવેશ આપવાનું કહેતાં જણાય છે. એ પછી તરત જ દેખાય છે વરઘોડાનું ઉલ્લાસ જગાડનારું દશ્ય.

આ પછી આવે છે 'હાથી પોળ'નું દાર. (ચિત્ર-૪). દરબારગઢનું આ મુખ્ય - પહેલું દાર હોવું જોઈએ. ત્યાં લખ્યું છે : हिथझा पोलि. વચ્ચે, બે સદ્દગૃહસ્થો છે, જે પૈકી એકે જમણા હાથ વતી પાતળી લાંબી સોટી ઉગામેલી છે. બે તરફ બે હાથીનાં શિલ્પો છે, તે ઉપર મેવાડના બે મહાન વીરોનાં બાવલાં બેસાડેલાં છે. નામો આ પ્રમાણે લખેલાં વંચાય છે : जयमल, पत्ता. અકબરે ચિત્તોડગઢ પર સવારી માંડી, ત્યારે આ બે શૂરા રજપૂતોએ પોતાની ખૂંખાર વીરતા ઢારા અકબરના દાંત ખાટા કરી નાખેલા. આમ છતાં તેમની અપૂર્વ વીરતા અને પરાક્રમની એવી ઘેરી અને અમીટ છાપ અકબર પર પડી કે તે બન્ને વીર પુરુષોનાં મૃત્યુથી તેને ભારે ઉદ્વેગ થયો, અને તેમનું સ્મરણ કદી ન વીસરાય તે હેતુથી તેણે પોતાના રાજભવનના ઢારે બે ભવ્ય હાથી બનાવડાવી તે ઉપર તે બન્નેની મૂર્તિઓ મુકાવી હતી. તેનું જ આ દશ્ય છે. આ પછી પાલખી અને હાથી સામસામાં આવતાજતાં જોવાય છે. (ચિત્ર-પ). અને તેની નીચે શરૂ થાય છે - બજાર. એક તરફ बाजार છે, અને તેની સામી તરફ છે बહુ बाजार ઢોલ-ત્રાંસા સાથે હાથમાં ફરમાનનો રૂક્કો લઈને ચાલતા વાચક વિવેકહર્ષ છે. તેમની પાછળ તેમના શિષ્ય (ઉદયહર્ષ) તથા શ્રાવક્ર પણ છે. તે સમયનો મુનિવેષ કેવો હશે તેનો આ ચિત્રથી અંદાજ મળી રહે છે.

સત્વરે દશ્ય બદલાય છે. મંડિપકા છે, તેમાં વ્યાખ્યાનના પાટલા પર શ્રી વિજયસેનસૂરિજી બિરાજેલા દેખાય છે. તેઓ હાથમાં પોથી લઈને વ્યાખ્યાન કરી રહ્યા છે. ત્યારે જ પંડિત વિવેકહર્ષગણિ, પોતાના શિષ્ય સાથે, ચાઊસના મસ્તકે ફરમાન ઉપડાવીને ત્યાં પહોંચે છે (ચિત્ર-૬) અને ફરમાન ખોલીને વિજયસેનસૂરિગુરુને સમર્પણ કરે છે. તે સમયે ત્યાં ઉપસ્થિત સાધુઓ, શ્રાવકો તથા સાઘ્વીજી તેમજ ગહુંલી કાઢતી શ્રાવિકાઓ - એ ચતુર્વિધ સંઘની વિવિધ ક્રિયાઓ તથા મુદ્રાઓ ખૂબ જ હૃદયાહ્લાદકારી લાગે છે. ભ. વિજયસેનસૂરિજીની મુખાકૃતિ, ચિત્રપટને લાગી ગયેલા પાણીને લીધે જરા બગડી ગઈ જણાય છે, તો પણ તેઓનું સ્વરૂપ/આકૃતિ કેવાં હશે તેનો આછો અણસાર તો આ ચિત્રાંકન થકી અવશ્ય સાંપડે છે. સમગ્ર ચિત્રમાં વંચાતા અક્ષરો આવા છે: १. मद्यारक श्री पू श्री विजयसेनसूरि वषाण करइ हइ. २. पंडित विवेकहर्ष फरमान पेसकिस करइ हइ. ३. श्राविका गुंहली करइ हइ.

આ ચિત્ર જોતાં સમજી શકાય છે કે અમારિપ્રવર્તન જેવા મહાન ધર્મકૃત્ય માટેના ફરમાનનું પણ કેટલું બધું બહુમાન હશે કે

વિવેકહર્ષગણિ જાતે તે લઈને આગ્રાથી વિ<mark>હાર કરીને ગુરુજી પાસે (દેવકા પાટણ) પહોંચ્યા છે !</mark> અને ફરમાન પણ પોટલામાં બાંધીને નહિ, પણ ખાસ સેવકના શિરે ઉપડાવીને લાવે છે અને શ્રી ગુરુજીને પોતાના હાથે સોંપે છે !

શ્રાવિકાઓ દ્વારા લાલ કંકુના સાથિયારૂપ ગહુંલી (ચિત્ર-૭) નોંધપાત્ર છે. માત્ર સાથિયો છે. ત્રણ ઢગલી કે સિદ્ધશિલા વગેરે કાંઈ જ નથી. નંદાવર્ત્ત પણ નહિ. પડખે કંકાવટીની થાળી છે. અક્ષત (ચોખા) હાથમાં છે, તેનાથી તે વધાવે છે. ઉછળતા અક્ષત આલેખી બતાવીને ઉસ્તાદે પોતાની કમાલ દર્શાવી છે. શ્રાવિકાઓના સમૂહની પાછળ, ચિત્રમાળાની પૂર્ણતા થાય છે ત્યાં, વળી મંગલ વાદ્યો વગાડનારા કલાકારો તથા નૃત્યકારની મંડળી જોઈ શકાય છે.

ઘેરા રંગો, પારદર્શી વસ્ત્રો, ઘેરદાર જામા, નાજુક મુખાકૃતિઓ, પાતળપેટી નારીઓ અને તેમના બન્ને હાથમાં કાળાં ફૂમતાંવાળા દોરા - આ બધાં મુગલ ચિત્રશૈલીમાં પણ ઉસ્તાદ શાલિવાહનની કલમનાં આગવાં લક્ષણો છે.

ચિત્રમાળા પૂર્ણ થાય છે કે તરત જ વિજ્ઞપ્તિપત્રનું લખાણ શરૂ થાય છે (ચિત્ર-૮, ૯). તેનો મૂળ પાઠ તથા તેનું લોકભોગ્ય સંસ્કરણ આ સાથે જ આપવામાં આવે છે, જે ઉપરથી વિજ્ઞપ્તિપત્રના સ્વરૂપનો આછો પણ અંદાજ જિજ્ઞાસુઓને મળી શકશે.

'વિજ્ઞપ્તિપત્ર'ની વાચના : મૂળ સ્વરૂપે

- स्वस्ता श्रीचंतांमणापारस्वजण प्रणार्मो श्रीदेवकापाटणा माहानगर सूभथांने पूज आरद्धां माहाओतंमो -
- २. तंमचारीत्तरपात्र चूरांमंणी कूमतंअंधकारनभोमंणा कलकालगऊतंमोअवतार सरस्वतीकंठआभरंणा
- ३. चऊदवदानद्धानं ऐकवध असं [ज] मना टालणाहार दुवद्धद्धरंमपरूपक त्रणा ततवना जांणा चार कखाअना
- ४. जीपक पंच माहावरतना पालणाहार छकाअना पीतर सात भअना टालणहार आठ मद्धसथांनकना जीपकं
- ५. नववाडवसद्ध ब्ररंभचरजाना पालणाहार दसवध सरमंणाधरंमपत्रपालक अगर अंग बार उपांकना जांणा
- ६. तेर काठीआना जीपक चउदभेद जीवना प्ररोपक पनर परमाधर्मिना भेदना जाणः सोलकंलासं-
- ७. पुरणचंद्रवदन सतरभेद संज्यमना प्रतिपालक अढार सहस सिलंगरथना
- ८. धारक उगणिस न्यतधरमना परुपक विस असमाधीथाने रहीतः ऐकविस सबल -
- ९. ना वारक बावीस परीस्हाना जीपक तेवीस सुगडाअंगअधेनना जाण चौवि -
- १०. स तिथंकरनी आगन्यना प्रतिपालक पंचविस भावनाना भावक छविस
- ११. दसाकलपविवाहारना जाण सताविस साधगुणना उपदेसक अठाविस आचा -
- १२. रकलपना जाण उगणतिस पपसुत्तप्रासंगना टालणहारः तिस मोहनीस्थानीक -
- १३. ना जीपक इकतिस सिधगुणना जाण बत्तिस जोगसंग्रहना प्रतिपालक ते -
- १४. तिस गुरनी आस्यतनाना वारणहारः चत्तिस अतीसेना जाण पत्तिस श्रीवित -

- १५. रागवणीना गुणना कथक छत्तिसछत्तिसीसुरगुणे वीरजमानः वादीगुर-
- १६. डगोवीद वादीगोधुमघरट मरिदतवादीमरट सरसतिलबधप्रसादः दली-
- १७. तअनेकदुरवादवाद समुद्रनी परि गंभीरः मेरपरवतनि परी धिरः प्रापतसं -
- १८. सारसमुद्रतिरः मायमहीविडारणसीरः श्री जिनसासनसहकारकीर
- १९. करमसत्तविडारणवीरः वाणिमीठिईमृतसीरः धरम करंतै न करै धीरः नीर-
- २०. मलचित्त जीम गंगानीरः उजलजस सागरडंडीरः भंजण भवभिरः सोभा-
- २१. गगुणे अभिनवै गुरहीर जीण प्रतीबोध्य अकबरसाह वडवीर दी-
- २२. नकरणी पर अधीकप्रतापतेज सुविहतजणसु धरै हेज वडवैरागी अती
- २३. सोभागी करणनि परी त्यगी मुगत्तिना रागी श्रीपातिसाहप्रबोधक अबोहजी-
- २४. वप्रतिबोह कलिकालगोतीमाअवतार तपगछसीगारहार तपतेजदीवा-
- २६. परिवार चरणकमलानं श्री आगराकोटानु सदा आदेसकारी चरणसेवक दासन -
- २७. दास पाइरजसमान सदा सेवक साः विमलदासः साः बंदीदास साः लालचंद दुरगदा-
- २८. सः संः चंदु भोपती साः ननजीः साः चंद्रसेनः संः प्रतापसीः साः नाथु भीषारीदास साः पुनूमनां
- २९. साः समीदास दरगहमलः संः धरमदास गढकाः साः पेमन साः टोडर संः वीरदास साः कचरू संः नेतसीः साः रूडाः साः भोजु साः सा-
- ३०. गर संः कवरजी वरधमानः साः वरा राईसीध साः कवरा धरमसी साः मोकल साः मेघा
- ३१. साः कटारू पिरथीमल साः बोहीथ साः गोरा साः वधाकुहाडः संः देवकरण साः पदमसीः साः म-
- ३२. णीकचंद सा तिलोकसी जैतसीः संः धरमदासः साः ताराचंद साः पता पीथाका साः रासाः साः षेत-
- 33. सी साः नेतसी सा मुला साः डूंगरः सं. रीषभृदास साः चाउ साः षेमर साः लीषमीदास साः थीरपाल साः भीमाः साः भोजु राजु
- ३४. साः भारू तारणः साः पता पसारिः साः तारू पासरी साः देवजी सोनीः रीषभदास सोनी विमल-
- ३५. दासः साः अभीचंद साः देवकरण साः देवजी भीमजी साः जीवाः सं. उदा कमा सं. सीधु सं. सबल

- ३६. सं. समीदास सं. लीलापती सं. कलु सं. वीरजी सं. कपुरा सादुलः साः कल्याण सुगंधी दरगह सुगंधी
- ३७. साः कचरा मुहणैत साः पदा मुहणैत साः जेसीध मुहणैतः साः जादुः साः ईसर साः भाउः सः गोवल
- ३८. साः सोमसीः साः पोमसीः साः वरधमान साः राउः साः धनराज सं. नीहालुः साः रूडाः साः भोवाल सोनीः
- ३९. सकतन साः रतना साः संसारुः साः वाधु साः जावड भावड साः डगर वैद साः गगा साः डूंगरः साः सु-
- ४०. रताणः साः जैकरणः आदेसकारी दवस वंदणाः सीकाहसाकावराघवनी अवधारजोः समस-
- ४१. त संघनी द्वादशवंदणा अवधारजो, इह श्रीपुजीजीनै प्रसाद कुसल षेम छै. पुजीजीना
- ४२. कुसल षेमना सही समाचार लीषवा, जीत सेवकनै परमसंतोष उपजैः अपर इह श्री
- ४३. पजुसण प्रव नीरावादपणै हुआ छै अमारी दीन १२ पजुसरणनी विसेष सावदेसः पुरवदेस
- ४४. तथा ढीलमंडल मेवातमंडल रीणथंभरगढदेसी वीजा ही धणै देसी अमारी वरती छै तैः संतोष मानजो
- ४५. श्री सत्तरभेदी पुजा १५ श्री जहगीर पातीसाह तषत पेठ पुठै ये अपुरव करणी हुई छै भ-
- ४६. गवनजीनै प्रसाद श्रीतपागच्छनी उनित वीसेष हुई छै. श्रीपातिसाहजी फुरमान २ करी द-
- ४७. नाः तेश्री पजुसण आव श्रीजीनुं रमदासजी आग हुई गुदरण हुकम दीआ ढंढोरा दीवाया
- ४८. पारीउरवार सारै दीन १२ अमारी वरताई जीण वेल श्रीजी हुकम दीना तीण वेल दरीषन
- ४९. जुड था श्रीजी झरोषे बैठा था राजा रामदास आगे था तीण पाछै फुरमान लीष: पं: विवेकर्ह
- ५०. तिण पाछें पं: उदेई था: पछै अमारी आसरी विनती की श्रीपातीसाहजी हुकम दीना
- ५१. ततकालीः तीण वेलाः जीसा दरीषना जुङ्सु तीण समना ये लेष माह सरव लीष छै
- 4२. उसता सालीवहण पातिसाही चित्तकार छे तेण तीण समै देष छै ईसाही ईण चि-
- ५३. त्तमाहे भाव राष छै सु लेष देष प्रीछजो उसता सालीवहण वंदणा विनवी छै प्रछजो.
- ५४. ईह श्रीः पजुसण श्रीसत्तरभेद पुजा १५ सनाथदीन ६१ तपमासवमण १॥ मासवम-
- ५५. ण १। पाषषमण तथा अठाई तथा दवदसम दसम अठम बीजा ही तप घणा हुआ छै
- ५६. छमछरीपोसह ९०१ सहमीवछल साः वंदीदासकैः चैमासा पाषी असटमी सदी सह-
- ५७. मीवछल चाल छै पुजीजीका प्रसादथी अपरं ईह श्रीजिनप्रासाद नवाः संः चंदु करय छै
- ५८. प्रतीमा पीण माहा सुंदर हुई छै षा(?)णिनु पीणा प्रतिष्ठाना घणाई छै श्रीपुजीजी आवे तथा
- ५९. श्री आचारिजजी पधारतै जीणससणीना घणा उछाहं होइ सारसंघना मनोरथ पंहचै

- ६०. पुजीजी क्रिपाकर पधारजोः महोउपाध्य श्रीसोमविजै पीण नेडा छ पुजीज लबधी लषी छै वि-
- ६१. चारी भला जाण तम लीषजो पुजी लीष तिम परमाण लेष प्रसाद वैगा मकलजो
- ६२. ईभरमावादः पं. श्रीः माहानंद ठण ३ छे दीलई जेठ ठण २ छैः पारीः गणस रतनई ठण २ पहली चै-
- ६३. मासः पेरोजावादः गणी षीमानंद रह था विजामतका आचारिज रह माटः ही वकतै ते षाली
- ६४. पडः हीवं चैमास पेरोजावादका षेतनी चीता करजोः पहलकैतई सातप रह था तै सरबेमड राषी
- ६५. हीवैभीपु षेत षाली न रह तीम करजो. सावीकानी वंदणा विनवी छै ते प्रीछजो सही जाणजो.
- सं. विमलादे बाः साहीजाइ बाः मीरघ पारसीसहमनी वंदण अवधारजो बाः जादव कपूरदे बाई बाः लाछी बाः मोतां राषयादी बाः जावडइ १ साः ताराचंद साः षेताचंद साः मोहील साः वेणीदास मणीकदे बाः कवर बाः सीरदे १ साः छीत् साः कासी बाः भगत साः भैरू साः मणकचंद वालादे वहः मनोरथदे बाः गारवदे १ साः सागर बाः राज १ साः भोवाल साः ढोला बाः गेरादे साः डगर वह केसरइ बाः दोली
- ६६. पुजीजी प्रतिस्टाउपरी वैग पधारजो ईहना संघनु उतकंठा घणी छै एकवार तुमारा चरण
- ६७. देष समसत संघ संतोष पाम नहीतर महोउपाध्यनु आदेस दजो जीणसासणनी सो-
- ६८. भा होई तीम करजो घण स्य लीषीअ पुजीजी ईहनी परचीता तुमन छ ते प्रीछजो.
- ६९. संवतु १६६७ मीती काती सुदी २ सुभदीने सोमवारे सुभं भवतुः लीः सीकहसासुत

વાંચી શકાય તેવું સંસ્કરણ

॥ समस्ति श्रीचिन्तामणिपौर्श्वजिनं प्रणम्य, श्रीदेवकपाटण महानगर शुभरथाने, पूज्य आराध्य, महा उत्तमोत्तम, चारित्रपात्र-चूडामणि, कुमतअंधकारनभोमणि, किलकालगौतमअवतार, सरस्वतीकंठआभरण, चउदिवद्यानिधान, एकिवध असंजमना टालणहार, दुविध धर्मप्ररूपक, त्रणतत्त्वना जाण, चार कषायना जीपक, पंच महाव्रतना पालणहार, छ कायना पीतर, सात भयना टालणहार, आठ मदना जीपक, नववाडिवशुद्ध ब्रह्मचर्यना पालणहार, दशविध श्रमणधर्मप्रतिपालक, अगीआर अंग बार उपांगना जाण, तेर काठीआना जीपक, चउदभेद जीवना प्ररूपक, पंदर परमाधामीना भेदना जाण, सोलकलासंपूर्णचन्द्रवदन, सत्तरभेद संजमना प्रतिपालक, अढारसहस सीलंगरथना धारक, ओगणीस ज्ञाताधरमना प्ररूपक, वीस असमाधिरथाने रहित, एकवीस सबलना वारक, बावीस परीसहना जीपक, तेवीस सूयगडांगअध्ययनना जाण, चोवीस तीर्थंकरनी आज्ञाना प्रतिपालक, पंचवीस भावनाना भावक, छवीस दशाकल्यव्यवहारना जाण, सत्तावीस साधुगुणना उपदेशक, अठावीस आचारकल्पना जाण, ओगणत्रीस

पापश्रुतप्रसंगना टालणहार, तीस मोहनीयस्थानकना जीपक, एकत्रीस सिद्धगुणना जाण, बत्रीस जोगसंग्रहना प्रतिपालक, तेत्रीस गुरुनी आशातनाना वारणहार, चोत्रीस अतिशयना जाण, पांत्रीस वीतराग वाणीना गुणना कथक, छत्रीस छत्रीसी सूरिगुणे विराजमान, वादिगरुडगोविंद, वादिगोधूमघरट्ट, मर्दितवादिमरट्ट, सरस्वतीलब्धप्रसाद, दलितअनेकदुर्वादिवाद, समुद्रनी परि गंभीर, मेरु पर्वतनी परि धीर, प्राप्तसंसारसमुद्रतीर, मायामहीविदारणसीर, श्रीजिनशासनसहकारकीर, कर्मसत्ताविदारणवीर, वाणी मीठी अमृतसीर, धर्म करंते न करे ढील, निर्मल चित्त जिम गंगानीर, उज्वलजससागरिंडीर, भंजण भवभीर, सौभाग्यगुणे अभिनव-गुरु-हीर, जीणे प्रतिबोध्या अकबरसाह वडवीर, दिनकरनी परि अधिकप्रतापतेज, सुविहितजणसु धरे हेज, वडवैरागी, अतिसोभागी, कर्णनी परि त्यागी, मुक्तिना रागी, श्रीपातिसाह प्रबोधक, अबोहजीवप्रतिबोध कलिकालगौतमावतार, तपगच्छश्रंगारहार, तपतेजदिवाकर, गच्छाधिपति, सेनसूरसूरीश्वर सपरिवार चरणकमलान् श्रीआगराकोटानु सदा आदेसकारी चरणसेवक दासानुदास पाइरजसमान सदासेवक सा. विमलदास सा. बंदीदास सा. लालचंद दुर्गादास सं. चंदु भोपती सा. नानजी सा. चंद्रसेन सं. प्रतापसी सा. नाथु भीखारीदास सा. पून मनां सा. समीदास दरगहमल सं. धरमदास गढका सा. पेमन सा. टोडर सं. वीरदास सा. कचरू ननु सं. नेनसी सा. रूडाः सा. भोजु सा. सागर सं. कुंवरजी वरधमान सा. वैरा राईसीध सा. कवरा धरमसी सा. मोकल सा. मेघा सा. कटारू पिरथीमल सा. बोहीथ सा. गोरा सा. वधा कुहाड सं. देवकरण सा. पदमसी सा. माणिकचंद सा. तिलोकसी जतसी सं. धरमदास सा. ताराचंद सं. पता पीथाका सा. रासाः सा. षेतसी सा. नेतसी सा. मूला सा. डूंगर सं. रिषभदास सा. चाउ सा. षेमर सा. लीषमीदास सा. थिरपाल सा. भीमाः सा. भोजू राजू सा. भारू तारण सा. पता पसारी सा. तारू पसारी सा. देवजी सोनी रिषभदास सोनी विमलदास सा. अमीचंद सा. देवकरण सा. देवजी भीमजी सा. जीवा सं. उदा कमा सं. सीधु सं. सबल सं. समीदास सं. लीलापति सं. कलु सं. वीरजी सं. कपूरा सादुल सा. कल्याण सुगंधी दरगह सुगंधी सा. कचरा मुहणैत सा. पदा मुहणैत सा. जयसिंह मुहणैत सा. जादु सा. ईसर सा. भाउ सा. गोवला सा. सोमसी सा. पोमसी सा. वरधमान सा. राउ सा. धनराज सं. नीहालु सा. रूडा सा. भोवाल सोनी सकतन सा. रतना सा. संसारू सा. वाधु सा. जावड भावड सा. डगर वैद सा. गगा सा. डूंगर सा. सुरताण सा. जैकरण आदेसकारी दिवस वंदणा सीकाहसा कावराघवनी अवधारजो समस्त संघनी द्वादशवंदणा अवधारजो । इह श्रीपूज्यजीने प्रसाद कुशल खेम छे। पूज्यजीना कुशलखेमना सदा समाचार लीखवा जीत सेवकनै परम संतोष उपजे। अपर इह श्रीपजुसण पर्व निरावाधपणे हुआ छे। अमारी दिन १२ पजुसणनी विशेष सावदेश पूरवदेश तथा ढील- मंडल मेवातमंडल रणथंभोरगढदेसी बीजा ही घणे देसी अमारी वरती छे ते संतोष मानजो । श्रीसत्तरभेदी पूजा १५ श्री जहांगीरपातिशाह तख्त बेठा पूठे ए अपूर्व करणी हुई छे। भगवानजीने प्रसाद श्रीतपागच्छनी उन्नति विशेष हुई छे। श्रीपातिशाहजी फुरमान २ करी दिना ते श्रीपजुराण आवे श्रीजीनुं रामदासजी आगे हुई गुदरण हुकम दिया। ढंढोरा दिवाया। परि दरबार सारै (?) दिन १२ अमारी वरताई। जीण वेल श्रीजी हुकम दिन तिण बेला दरिखान जुड था। श्रीजी झरोखे बेटा था। राजा रामदासजी आगे था। तिण पाछे फुरमान लीख पं. विवेकहर्ष तीण पाछे पं. उदयहर्ष था। पछे अमारी आसरी विनती की। श्रीपातिसाहजी हुकम दिना ततकालि तिण वेला जीसा दरिखान जुड सू तिण समना ए लेखमांहे सर्व लिख्या छे। उसताद सालिवाहण

पातिसाही चित्रकार छे तेणे तिण समे देख्या छे। ईसा ही इण चित्रमांहे भाव राख्या छे। सु लेख देख प्रीछ जो। उसता सालीवाहण वंदणा वीनवी छे प्रीछजो। ईह श्रीपजुसण श्रीसत्तरभेद पूजा १५, सनाथ (रनात्र) दीन ६१, तप-मासखमण, १॥ मास खमण, १॥ (मास खमण) पाखखमण तथा अठाई तथा द्वादशम दशम अठम बीजा ही तप घणा हुआ छे। छमछरी पोसह १०१। साहमीवछल सा. बंदीदासके चोमासा पाखी अष्टमी सुधी साहमीवछल चाले छे। पूज्यजीका प्रसादथी अपरं इह जिनप्रासाद नवा सं. चंदु कर्या छे। प्रतिमा पिण महासुंदर हुई छे। प्राणिनुं (?) पीण प्रतिष्ठाना घणा हर्ष छे। श्रीपूज्यजी आवे तथा श्रीआचार्यजी पधारते जिनशासनना घणा उच्छाह होइ। श्रीसंघना मनोरथ पोंहचे। पूज्यजी कृपा कर पधारजो। महोपाध्याय श्रीसोमविजय पिण नेडा छे। पूज्यजी लब्धलक्ष्य छो। विचारी भला जाणो तेम लीखजो। जिम पूज्यजी लीख तिम परमाण। लेख प्रसाद वेगा मोकलजो। इभ्रामावाद पं. श्रीमाहानंद ठाणा ३ छे। दिल्लीई जेठ ठाणा २ छे। पारी गणेश रत्नहर्ष ठाणा २ पहली चोमास पीरोजाबाद गणी खीमानंद रहा था। वीजामतका आचारिज रहा माटे हि वखते ते खाली पड। हवे चोमासुं पीरोजाबादका खेतनी चिंता करजो। पहल कैतई सातप रह्या ते सर्व मड राखी हिवै भी पु खेत खाली न रहे तीम करजो। श्राविकानी वंदणा वीनवी छे ते प्रीछजो। सही जाणजो।

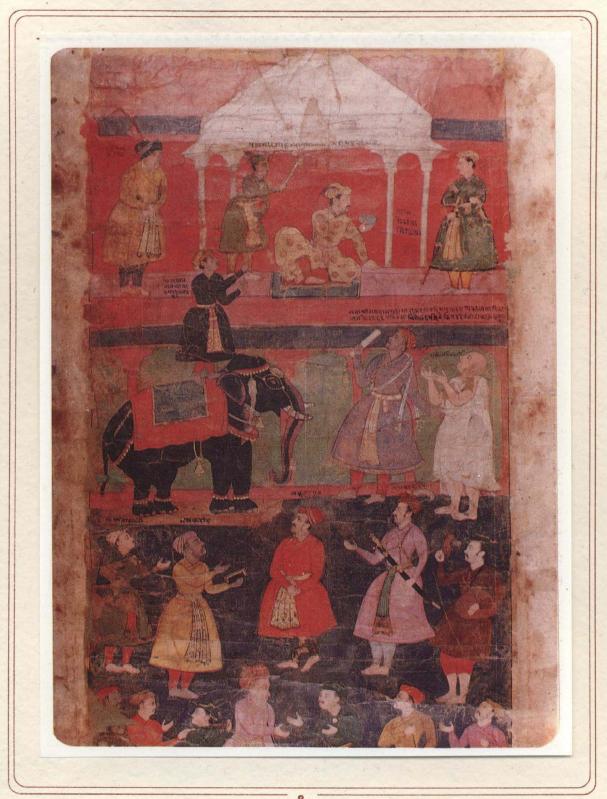
संः विमलादे बाः साहीजाइ बाः मीरघ पारसीसहमनी वंदण अवधारजो बाः जादव कपूरदे बाई बाः लाछी बाः मोता रापयादी बाः जावडइ १ साः ताराचंद साः पेताचंद साः मोहील मणीकदे बाः सीरदे साः वेणीदास १ साः छीत् साः कासी बाः कबर बाः भगत वहः मनोरथदे बाः गारवदे साः भैरू १ साः सागर साः मणकचंद वालाद बाः राज १ साः भोवाल साः ढोला वह केसरइ बाः दोली बाः गेरादे साः डुंगर

पूज्यजी प्रतिष्ठा उपरि वेगा पधारज्यो । इहना संघनी उत्कंठा घणी छे । एकबार तुमारा चरण देख समस्त संघ संतोष पामशे । निहतर महोपाध्यायनुं आदेश देजो । जिनशासननी शोभा हुई तिम करजो । घणुं स्युं लिखीए । पूज्यजी ईहनी चिंता (परिचिंता) तुमने छे ते प्रीछजो । संवत् १६६७ मिति कार्त्तिक सुदि २ शुभिदने सोमवारे । शुभं भवतु । ली. सीकहसा सुत । (सं. स्व.आ.प्र.भुनिश्री पुष्यिवश्यक्ष महाराश)

- પં. શીલચંદ્રવિજય ગશિ

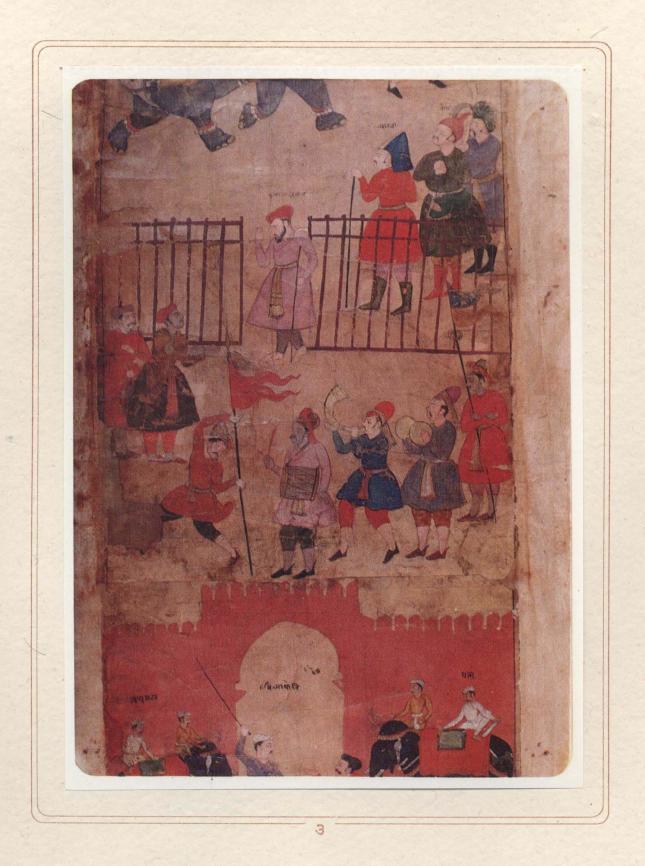
આર્થિક સોજન્ય

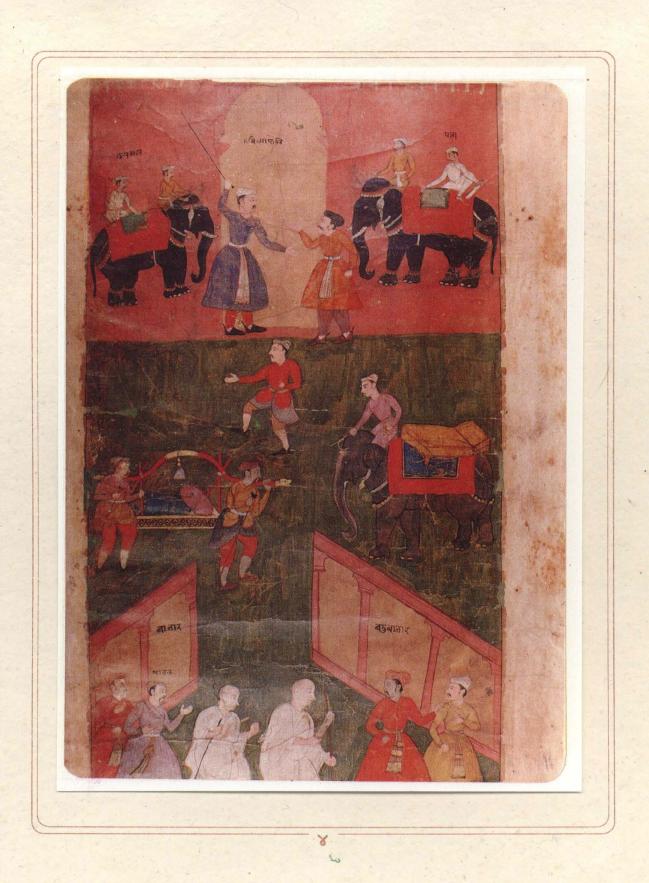
- સાધ્વીશ્રી સૌભાગ્યશ્રીજીનો ઉપાશ્રય, ભંપોળ, ખંભાતના શ્રાવિકા બહેનો. સાધ્વીશ્રી ચન્દ્રપ્રભાશ્રીજી, રવીન્દુપ્રભાશ્રીજી, ધર્મિષ્ઠાશ્રીજી મ.ની પ્રેરણાથી.
- ૨. શ્રી જૈન શ્વે.મૂ.પૂ. સંઘ, બોટાદ.
- 3. શ્રી આદિનાથજી તથા શ્રી શાંતિનાથજી સાર્વજનિક ટ્રસ્ટ.
- ૪. અ.સૌ. નીતા રાજેશકુમાર શાહ ડીસાવાળા, હ. અવનિ-આકાશ.

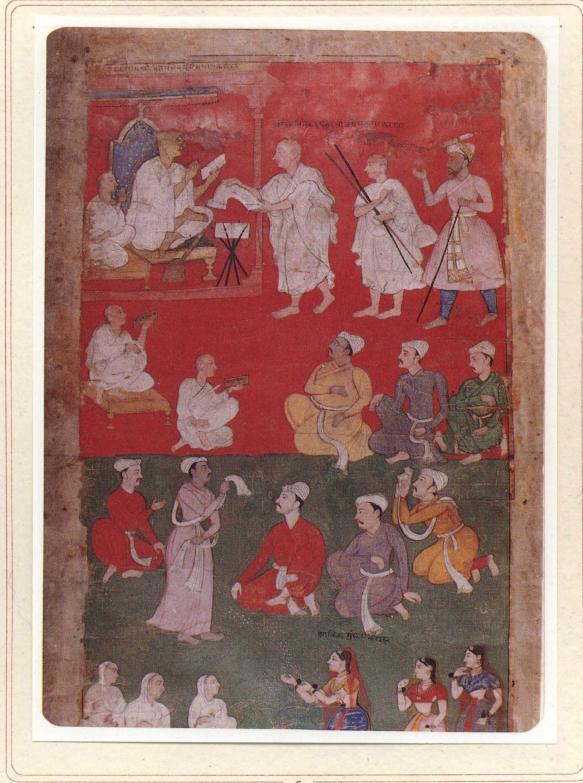

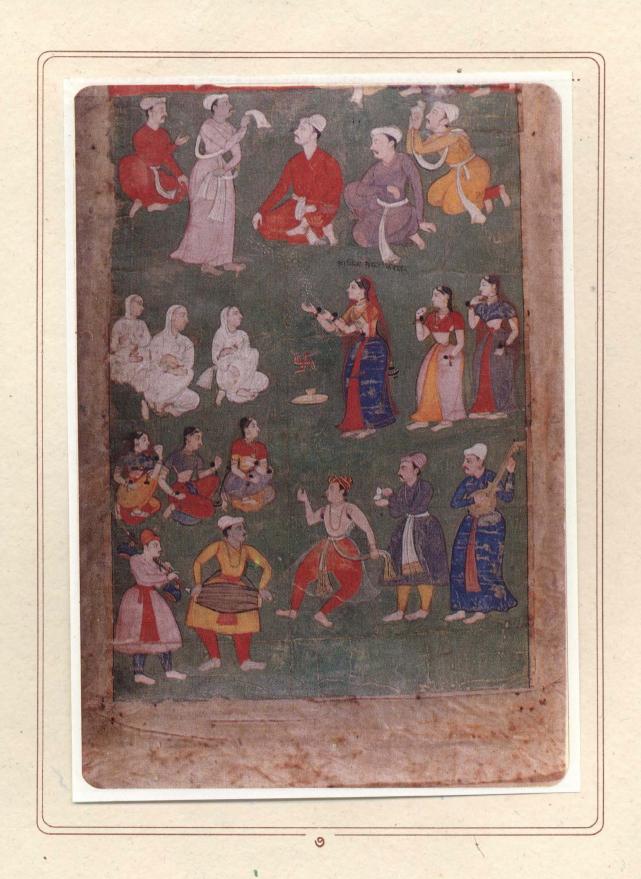
2

ो कान्नी यंतरमं लापारयवाला भागांभी की देवमापादलाभारा नगरम् नमान भाग द्वारा हो भार में त्रिमारातरपात्रन्तराभंणात्र्मतः ज्ञिष्ठारमन्त्राभणाष्ठ्रवेष्ठात्वभावताः स्वतारन्तरकार्णाष्ट्रहेन्यान्त्रभा कित्यदानवांनिए अवव द्रान्त्रांम नाटात्न शाटा र द्रववव अप रूप १ त्र शानत वना नो शाचा र अधानमनी पद्रपंयमारायदतनापाललाहार अत्रान्त्रनापीर रेमातन्त्र अनारालागाहार आहमद्यक्षां तस्नावीति पुरणयें इयदन सतरने दसंज्या मना प्रातिपालक अधार सहस्र सिल गरचना अरकार्णायन्य तक्षरम ना पर्पक विस्त्र समासीयानेरहीतिए कविस्यवल वावारक बावीसपरीयत् नाजीपक तेवीययुगडा अंग अवन नाजाए। भेव स्तिचेक्रनीत्रागम् नाप्रतिपालकाप्यविस्तावनानानामायकः क्विर दमाकलपविवाहारनाजाण यताविभयायगुणनाग्रपदेसक व्यागियाया र मल्यानाजाए। उगार्गात सम्प्रसुनमासंगना थालाए हार निस्ने। हनी यहा नी क नाजीपक दीक्रितयसियगुण नाजाए वित्यंगे। ये अहनापतिपालक त निय अरनी आस्पतना नावारए हार मित स्थाती से ना जाए। पत्य अधित रागव्णीनागुणनाकयककिलकिलिकि सी खरगुणवीरगमानः वादी अर उगावीदवादीगासुमधररमिरदतवारी भररमानल्यसप्यार्दली त्यनेकदुरवादवादयमुद्रनीप्रिरंगरोरः मेरपर्यतानिप्रीधिरः पापत्यी सारमञ्जूद्रिकः भायमहीविश्वरणसीर ओजिनसायन अहमार कीर उरमजनावडारणवीरवाणिमी ४ रीम्न तयीर धरममरते न करेबीर नीर वलानतनीमगंगानी र उजलजय या गर रेंड दीर जंज ए। नव जिर यो ना गगुगालाननवेगुरहीर जीएपती वास्यास्य सवरसाह यड वीरदी सकरणीपस्म बीकप्रताप तेज युविहत जए। युवरहेज वडवेरा भी आती सोताणीकरणानपरीत्मगीभुगातिनाराजी आवातिसाहप्रयायकणवाता वयातवाहकलिकालगातीमात्रवतारता गक्यी गारहारगपाग दीवा करग्कायीपतिशकायीराजसरयक्षपमाजाग्ज्यारिकपुरिदरश्रिश्रीशिली परिवार यर एक मला नं श्री आगराकारा गुसदा आदेस कारी बर ए। सेवकंदा अन लन्याइरजमभानयरायेवक याः विमलदा माना वंदी रा भयाः लाल ने ६३२ गर असी मंद् नापतीयाननजी जासंद्यनसंप्रतापसी यो नाप्जी जारी राज्यापुन भना या समीदासदरगढ मलाया बर्मदीय गढका ये नते यी साह शाया नाज सामा गरमें कवर मीवर यमानः मा वैरारा श्यी घमा कवरा यर गमी था भाकल था। में शा का कर । रूपिरची नल आजा ही प्रभागिरा भागवना का नाड मैर्वकरण सापर म सीयान णिक्यंदयांतालाक्यांत्रत्यीयं सरम्हाय्यातारा भेद्रमा प्तापीयाका याःरायाः याः सत

एकतनः आरतना मान्येयार्या माय्या नावड नावड था। इशरवर याःशशा थाः इशर्याः रमणमानेकरणः आरेसकारीयवभवेदणाः सीकाह्याकादराधवनी अवध रेजाः अभन तमंशनीद्वादस्यवेदणाण्यवस्य रजा ६। हश्रीपुजीजीनप्रभादक्ष मलघमके पुजीजीना क्यलक्षमनाथरी अमासारलीखयां जीमें विवसने परम् यंते। एउ प्रे अपरश्ल पनुसराप्यनीराबादपरि दुर्लाके अभारीदीन १२ पनुसरामनीव संघया वद्य पुरवेस तथाकी लमें इ. नया गरंड लारी अपे नरगढेर की आ मा ही सामें देश अपारी वर ती के गे में तासनान अ जित्नेदम् जार्प श्रीजह गीरपाती याहत सत बे अ पुरे ये अपपुर सभार ती हरी के न ज्ञवन निप्रणास्त्रीतपाज्य निविद्याले महिरोक्षेत्रा पातियाह नी भुरमान र करीर नत्त्रीपन्याण्यावष्ठीजीन् रमदाः अगित्रीगृहराष्ट्रकमदीव्यादेवार दीवाः पारीजरवार जारेनीनगुरणभनारी वर तारी जीणांवलाङ्गीजी हुकामरीनातीए वेला ६री घन मुडणामी जरावें बें शयारा जार मदी जानी आने या मिलापांके पुर ना न लीस वित्य हि गामक प्रदेविया पक अना र भास सीव नती की श्रीपाति जा ह जी ह अम रीने ततकालीः तीलयेलाजीया हरोषना गुरम् तीलयं न नायूल व्याहमर बलीव उसना यालीवहणपाति याही सहकार के तणतीए यम देव दीया ही ही एगा न समाह नावरा वर्षे मुलेब्द व्यक्ति। उस तासाली वहणवंरणाविनवीके प्रका होत्जी.पन् सलझीयगर न रप्रजाव्य सनायदीन श्रापंत्राणधनाण भामायवन त्या गाम्रवमाण तथा त्या निया दवर जन द सम को इस वीजा ही त व्यापा हुआव मकरीपायहरार १ सहमी वकल या वही रायकी येमाया पार्ची म्यूपेटमी सदीयह मो वेकल्मालके प्रमी मीमा प्रणाहशी लायः शहसी जिन्या शहर नता की मेद्र मर्थके यतीमापीतामा हायुदरहरीके बातियोगा प्रती सान चलाहिक स्रीपूर्ज जीलावेतचा अल्लामारिजनी प्रधारतेनी एप्यमणीन। द्या किला हो सारमंधनामना रचित्र म पुनीनी सिषा नारप्या रजा उपायशीय मिलनेपीणने गर्के पुनीनलयथीलधीके वि भाराने लाजाल तमली घना नी मपुनीली घात मपरमाण लय प्रसादवेगान मुलन रीनरभामार केली माहाने ६०ए। ३ क दील री जेठ०ए। २ के पारी जाएसरगन है गा र पहली ने माम परोजावादः गणा धा मानंदरह्या यिजामतका आया मारिजरह माट हो पक्ते मे छाला पड हिने माम पराजा वाद का छे । नी नी ताकर जा पहले के तरी सागपर ह या ते सर बारा इता हीकेनी प्रमामाली नमहागीने रामा आयो का नो बंद ए। विन विक गर्मीक में सरीजाए जा मानित्व आयात प्रामित्व आजाद्य पारमायहमनीवंद्रणाला व्यारजी मापुर देशार अस्ति अस्ति आमापुर्व आजाद्य १ मानित्व आसीपित प्रामित प्रजाजीपति का छपर। वेज पवार ना ही हुना संध उठग के य भागिक रेक पार छ भाग भरण देवयम्भगमे च्या अपाम निवारमहो उपास् नियाय का नीए स्थापनिया ना दाश तीम भरते वारायः वीश पुनी मी ही ह नी पर भी ता तुम न व्यते प्रका क्षेत्र १६५ मात्। का तायरा र खनरा ने मा प्रयाद खन न वय स्वी सीक हरा छ